

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 383

din 30 martie 2017

Prin nota nr. 1709/DRUO/7156/SI/2017 Direcția resurse umane și organizare a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii contestația formulată de domnul judecător NEAGOE VLAD MIHAI împotriva Hotărârii Secției pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 276/21.03.2017.

Analizând nota direcției de specialitate și înscrisurile atașate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

Prin contestația formulată, domnul NEAGOE VLAD MIHAI, judecător în cadrul Tribunalului Harghita, a solicitat revocarea Hotărârii Secției pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 276/2017 prin care s-a dispus admiterea plângerii prealabile formulate de judecătorii din cadrul Tribunalului Harghita împotriva Hotărârii Secției pentru judecatori nr. 182/2017 prin care s-a dispus transferul de la Tribunalul Harghita la Curtea de Apel Brașov.

În motivarea contestației, contestatorul a invocat, în esență, următoarele motive de nelegalitate a hotărârii atacate:

1. Soluționarea cererii de revocare a transferului s-a făcut în absența solicitării unui punct de vedere al contestatorului și fără a i se comunica, în prealabil, solicitarea de revocare.

2. Nu a fost respectat art. 1 alin. (6) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, republicată, cu modificările și completările ulterioare, text avut în vedere la soluționarea plângerii prealabile și care se referă la actul administrativ nelegal. Or, actul revocat era perfect legal.

3. A fost nesocotit principiul motivării actelor administrative, hotărârea de transfer fiind motivată ulterior revocării.

4. Nu este posibilă revocarea hotărârii câtă vreme aceasta a produs consecințe juridice, respectiv: manifestarea de voință a avut un caracter cert, chiar dacă a fost afectată de un termen. Prin hotărârea de transfer s-a născut dreptul subiectiv de funcționare la o altă instanță, astfel că revenirea poate afecta principiul inamovibilității judecătorului iar finalitatea stabilirii ulterioare a datei transferului are un caracter pur administrativ, deoarece de la data dispunerii transferului, judecătorul apare ca funcționând la instanța respectivă, cu consecințele juridice de rigoare (nu se mai pot formula cereri de transfer/delegare/detașare/numire pe postul respectiv).

Domnul judecător a precizat că stabilirea duratei perioadei de la data dispunerii transferului până la data stabilită pentru începerea activității la instanța unde s-a dispus transferul influențează arbitrar posibilitatea și durata de contestare a măsurii transferului, în lipsa unor criterii clar stabilite și previzibile și se pune problema egalității de tratament în cazuri similare, dar cu date diferite de transfer.

De asemenea a invocat posibile implicații procesuale în cazul unor dosare aflate pe rol determinate de schimbarea membrilor completului de judecată ca urmare a dispunerii transferului. Opinia contrară în sensul lipsei oricărui efect juridic a dispoziției de transfer până la data funcționării efective la instanța unde s-a dispus transferul apare nesusținută, formalistă și subiectivă.

5. Domnul judecător a menționat că hotărârea de transfer a intrat în circuitul civil, întrucât: postul nu mai fost publicat ca util în procedura de transfer pentru sesiunea din martie; în acea perioadă și-a exprimat acordul la delegare la instanța unde urma să funcționeze din 1.04.2017; situația sa profesională s-a modificat efectiv ca urmare a dispunerii transferului, aspect în temeiul căruia contestatorul a luat anumite decizii profesionale și personale, afectate direct de schimbarea situației prin revocarea

imprevizibilă și intempestivă a dispoziției de transfer; au fost luate măsuri administrative de instanțele implicate în transfer.

6. Este imposibil de revocat hotărârea în condițiile în care situația de fapt nu s-a schimbat și fără parcurgerea procedurii speciale.

7. A fost asumată o soluție contrară punctului de vedere din referatul aparatului administrativ.

8. S-a creat un precedent periculos, prin posibilitatea de revenire asupra dispoziției de transfer, motivat de faptul că Secția pentru judecători este pusă în situația de a analiza obligatoriu toate eventualele cereri de revocare a măsurii și a dispune asupra acestora până la data stabilită a transferului.

Prin Hotărârea nr. 182/14.02.2017, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii a admis cererea formulată de domnul judecător Neagoe Vlad Mihai și a dispus transferul acestuia de la Tribunalul Harghita la Curtea de Apel Brașov, începând cu data de 1 aprilie 2017.

Împotriva Hotărârii nr. 182/2017 a formulat plângere prealabilă Tribunalul Harghita. Plângerea a fost admisă prin Hotărârea nr. 276/21.03.2017, prin care Secția pentru judecători a dispus revocarea Hotărârii nr. 182/2017.

Secția pentru judecători a reținut faptul că Hotărârea nr. 182/14.02.2017 a fost emisă cu respectarea dispozițiilor legale și nu a produs încă efecte juridice, măsurile dispuse prin aceasta urmând a opera la o dată ulterioară, respectiv 01.04.2017, astfel că ea poate fi revocată de către autoritatea emitentă și pentru motive de oportunitate.

Din datele direcției de specialitate s-a reținut că domnul Neagoe Vlad Mihai, procuror cu grad corespunzător parchetului de pe lângă curtea de apel la Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov, a fost numit în funcția de judecător prin Decretul nr. 221/19.01.2016, publicat în Monitorul Oficial nr. 47/21.01.2016, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, conform Hotărârii Plenului nr. 12/12.01.2016.

Față de solicitarea Tribunalului Harghita, Secția a reținut că ulterior datei de 01.04.2017, dată la care s-a dispus transferul domnului judecător NEAGOE VLAD MIHAI, vor fi vacante 2 posturi de judecător în Secția penală a instanței (în care își desfășoară activitatea 3 judecători, inclusiv domnul judecător Neagoe Vlad Mihai),

existând riscul blocării complete a activității secției.

Împotriva Hotărârii nr. 276/21.03.2017 domnul judecător Neagoe Vlad Mihai a formulat atât contestație în temeiul art. 36 alin. (2) din Legea nr. 317/2004, cât și plângere prealabilă în temeiul art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, republicată, cu modificările ulterioare.

Plenul reține că transferul, astfel cum este reglementat prin dispozițiile art. 60 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, reprezintă o modificare definitivă a locului de muncă în beneficiul judecătorului care l-a solicitat.

Legislația secundară circumstanțiază modul în care sunt analizate cererile de transfer formulate de judecători, între alte elemente avute în vedere fiind și situația instanței la care funcționează judecătorul care solicită transferul.

Secției de judecători îi revine, așadar, atributul de a cântări între diversele considerente și de a aprecia cu privire la oportunitatea unui transfer ținând cont de ambele elemente: de situația instanței și de considerentele ce țin de persoana care formulează cererea.

Marja de apreciere a Consiliului în exercitarea atribuției de a dispune cu privire la transferul unor judecători (fie că este vorba despre o hotărâre prin care se dispune transferul, fie că este vorba despre o hotărâre prin care se dispune revocarea unui transfer) nu este limitată la verificarea aspectelor de legalitate pe care le presupune îndeplinirea condițiilor obiective, ci vizează aspecte de oportunitate, Consiliul având libertate absolută de a alege o anumită soluție cu privire la transfer.

De asemenea, se pornește de la premisa că raportul juridic de drept administrativ este supus principiului proporționalității între interesul public pe care autoritatea publică are misiunea de a-l aduce la îndeplinire și măsurile individuale dispuse în exercitarea competenței ce îi este conferită tocmai în scopul satisfacerii interesului public. Acest principiu impune ca actele administrative să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar pentru a atinge scopul urmărit, astfel încât inconveniente cauzate destinatarului să nu fie excesiv de împovărătoare. Deci, limitele legale ale exercitării dreptului de apreciere conferit autorității publice se raportează la scopul legii, iar

respectarea acestor limite presupune respectarea principiului proporționalității, a echilibrului necesar între măsurile individuale și interesul public ocrotit, potrivit competenței legale a autorității publice, fiind vorba de interesul public al bunei funcționări a justiției.

Soluționarea cererii de revocare a Hotărârii nr. 182/14.02.2017 a Secției pentru judecători a avut loc în limitele de competență ale Consiliului Superior al Magistraturii; nu există prevederi legale suplimentare referitoare la procedura de analiză și soluționare a unor astfel de cereri. De altfel, Secția pentru judecători nu funcționează ca instanță de judecată decât în materie disciplinară, în acord cu dispozițiile art. 44 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare.

În fața Secției nu are loc o procedură caracterizată de contradictorialitate, astfel că nu poate fi reținut ca motiv de nelegalitate a hotărârii atacate argumentul contestatorului referitor la absența solicitării punctului său de vedere.

Revocarea unui act administrativ nu poate avea loc doar pentru motive de nelegalitate ci și pentru motive de oportunitate.

Contestatorul invocă nerespectarea art. 1 alin. (6), dar acest text se referă la condițiile în care se poate totuși solicita desființarea unui act administrativ nelegal care, fiind intrat în circuitul civil, nu mai poate fi revocat. Nu se poate trage concluzia, pe cale de interpretare a acestui text, că un act administrativ nu poate fi revocat pe considerente de oportunitate, ci doar că actul administrativ nu mai poate fi revocat ulterior intrării sale în circuitul civil.

Domnul judecător invocă nerespectarea principiului motivării actelor administrative în sensul că revocarea s-a dispus mai înainte ca hotărârea de transfer să fie motivată. Sub acest aspect, Plenul reține faptul că principiul motivării actului administrativ este de natură să ocrotească dreptul persoanei ce se pretinde vătămată de actul administrativ respectiv, iar nu dreptul autorității care, de altfel, în mod evident, are cunoștință de considerentele avute în vedere la luarea deciziei a cărei revocare o analizează.

În ceea ce privește susținerea domnului judecător că actul administrativ nu mai putea fi revocat întrucât intrase în circuitul civil și produsese efecte juridice, aceasta nu poate fi reținută.

Intrarea în circuitul civil semnifică încheierea unui act juridic sau realizarea unei operațiuni juridice pe baza actului administrativ, acestea fiind manifestări de voință menite a marca momentul până la care actul administrativ revocabil devine irevocabil

În raport de dispozițiile art. 1 alin. (6) din Legea 554/2004 privind contenciosul administrativ, republicată, cu modificările și completările ulterioare: "autoritatea publică emitentă a unui act administrativ unilateral nelegal poate să solicite instanței anularea acestuia, în situația în care actul nu mai poate fi revocat întrucât a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice" se constată că excepția de la principiul revocabilității actului administrativ este condiționată sub un dublu aspect, respectiv: a) actul administrativ nu a intrat în circuitul civil și b). actul administrativ nu a produs efecte juridice.

Chiar dacă hotărârea revocată produsese unele efecte (respectiv nepublicarea postului vacant la Tribunalul Harghita în sesiunea de transferuri din luna martie, unele măsuri administrative luate de instanțele implicate în transfer), Plenul reține că, la momentul pronunțării hotărârii atacate, respectiv Hotărârea nr. 276/2017 a Secției pentru judecători, Hotărârea nr. 182/2017 a Secției pentru judecători nu a intrat în circuitul civil și nu a produs încă efecte juridice, măsurile dispuse prin aceasta urmând a opera la o dată ulterioară, respectiv 01.04.2017.

Deși contestatorul susține că dreptul său de a funcționa la Curtea de Apel Brașov s-a născut la data pronunțării Hotărârii nr. 182/2017, Plenul apreciază că dreptul judecătorului de a funcționa la instanța unde a fost transferat nu se naște decât la momentul împlinirii termenului, de vreme ce, altminteri, s-ar pune în discuție valabilitatea actelor întocmite de judecător la instanța de unde se transferă anterior împlinirii termenului dar ulterior hotărârii de transfer.

De asemenea, faptul că au existat măsuri cu caracter administrativ luate de instanțele implicate în transfer nu poate fi interpretat ca reprezentând efecte juridice în sensul art. 1 alin. (6), după cum postul domnului judecător nu se consideră vacant la Tribunalul Harghita decât de la data de 1.04.2017, data când transferul devine operant.

Nu pot fi reținute ca argumente susținerile contestatorului referitoare la asumarea unei soluții contrare referatului aparatului administrativ. Direcția resurse umane și organizare furnizează date care pot fundamenta hotărârea Secției pentru judecători, dar hotărârile se adoptă, de către secție, prin vot. Aprecierea oportunității unui act administrativ sau, după caz, aprecierea oportunității revocării acestuia reprezintă atributul exclusiv al Secției pentru judecători.

De asemenea, nici restul argumentelor expuse de contestator nu pot fi avute în vedere ca motiv de nelegalitate a hotărârii de revocare, neexistând nicio obligație a Secției pentru judecători de a analiza cererile de revocare anterior datei stabilite pentru transfer. De asemenea, analiza de oportunitate făcută de Secție ține cont, fără îndoială, de situația personală și profesională a judecătorului, dar și de situația instanțelor implicate.

Având în vedere dispozițiile regulamentare invocate și argumentele expuse, Plenul apreciază ca fiind neîntemeiată contestația formulată de domnul NEAGOE VLAD MIHAI, judecător la Tribunalul Harghita, împotriva Hotărârii nr. 276/2017 a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.

În temeiul art.36 alin. (2) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, și ale art. 19 alin. (1) pct. 17 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 326/2005, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți;

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art. 1. Respingerea contestației formulate de domnul NEAGOE VLAD MIHAI, judecător la Tribunalul Harghita, împotriva Hotărârii nr. 276/2017 a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 2. Prezenta Hotărâre nr. 383/30.03.2017 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii se comunică Direcției resurse umane și organizare, în vederea punerii în aplicare, potrivit legii.

Data în București, la data de 30 martie 2017

Președinte,
Judecătoarea MARIA CHENEA

